

પ્રકૃતિની સાક્ષી

સમુદ્ર શાંત હતો. ઈશ્વર (ખુદા)નો ઈન્કાર કરનારાઓ હોડીમાં બેસ્યા અને સમુદ્રી પ્રવાસ માટે રવાના થયા. શરૂઆતમાં સફરમાં અલ્લાહની દ્યાથી હવા સાનુકૂળ હતી. હોડી જડપથી તરતી જઈ રહી હતી. સફર શાંત અને આદ્ભુત હતો. પ્રવાસીઓ પ્રકૃતિલિલ પોતાની મંજિલ તરફ આગળ વધી રહ્યા હતા કે અચાનક હવા પ્રતિકૂળ થઈ ગઈ, તોફાને ઘેરી લીધા, ઊંચા-ઊંચા મોજાઓમાં હોડી છિયકોલા ખાવા લાગી. મૃત્યુને સામે જોઈને પ્રવાસીઓ ચીસો પાડવા લાગ્યા અને અલ્લાહ ત્રાસાલાથી મદદ માંગવા લાગ્યા કે અમને બચાવી લે અને આ મુશ્કેલીમાંથી છુટકારો આપ. આમ, અલ્લાહ ત્રાસાલાએ કુર્અનમાં ફરમાવ્યું :

﴿هُوَ الَّذِي يُسَرِّكُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلُكِ وَجَرِينَ بِرِيحٍ طِبَّةً وَفَرِحُواٰ
بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْعِدُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُونُهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَمْ يَنْجِيَنَا مِنْ هَذِهِ لَنْكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ ٢٢ ﴿ بુનસ : ٢٢ ﴾

અનુવાદ : “એ અલ્લાહ જ છે, જે તમને જમીન અને પાણીમાં ચલાવે છે. તેથી જ્યારે તમે નૌકાઓમાં સવાર થઈને સાનુકૂળ પવન સાથે હરખાતા-હરખાતા મુસાફરી કરી રહ્યા હોવ છો અને અચાનક પ્રતિકૂળ હવા જોર પકડે છે અને દરેક બાજુથી મોજાઓની થપાટો વાગે છે અને મુસાફરો સમજી જાય છે કે તોફાનમાં ઘેરાઈ ગયા, તે વખતે સૌ પોતના દીન (ધર્મ)ને અલ્લાહ માટે જ વિશુદ્ધ કરીને તેનાથી હુઅા માંગે છે કે, જો તેં અમને આ આફતથી મુક્તિ આપી દીધી, તો અમે તારા કૃતજ્ઞ બંદા બનીશું.” (સૂરા: યુનુસ, આ. ૨૨)

આ છે પ્રકૃતિની સાક્ષી ! માનવી જ્યારે મુશ્કેલીમાં સપડાય છે, તો અલ્લાહ જ યાદ આવે છે. તેનાથી જ મદદની યાચના કરે છે, અર્થાત્ સામાન્ય પરિસ્થિતિમાં ગફલત અને દુનિયાની લિજજતોમાં મગન થઈ જવાના કારણે તેની પ્રકૃતિનું દર્પણ કાટવાળું અને ગંદુ થઈ જાય છે, જેથી બધું ધુંધળું થઈ જાય છે. સત્ય એ છે કે અલ્લાહે માનવીને ઈસ્લામની પ્રકૃતિ પર પેદા કર્યો છે. પોતાના અસ્તિત્વના ભાવને તેની પ્રકૃતિમાં ભેળવી દીધો છે. કુર્અનનું વર્ણન છે :

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلَّدِينِ حَنِيفًاٰ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
ذِلِّكَ الَّذِي بَلَّغَكَ أَكْثَرُ الْكَافِرِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ٣٠ ﴿ الرોમ : ٣٠ ﴾

અનુવાદ : “તો પછી (હે નબી ﷺ અને નબી ﷺ ના અનુયાયીઓ !) એકાગ્ર થઈને પોતાનું રૂખ આ દીન (ધર્મ)ની દિશામાં જમાવી દો, કાયમ થઈ જાઓ એ પ્રકૃતિ પર જેના પર અલ્લાહ ત્રાસાલાએ મનુષ્યોનું સર્જન

કર્યું છે. અહ્વાહે બનાવેલ પ્રકૃતિ બદલી શકતી નથી. આ જ તદન સીધો અને સાચો ધર્મ છે. પરંતુ મોટાભાગના લોકો જાણતા નથી.” (સૂર: રૂમ, આ. ૩૦)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«مَا مِنْ مُولُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبْوَاهُ يُهَوِّدُهُ أَوْ يُنَصِّرُهُ، أَوْ يُمْجِسَنِهِ» (البخاري).

અનુવાદ : “પ્રત્યેક પેદા થનાર પ્રકૃતિ પર પેદા થાય છે. તેના માતા-પિતા તેને યહુદી, ખ્રિસ્તી, અજિન-પૂજક બનાવી નાખે છે.” (બુખારી)

મુસલમાન અહ્વાહના અસ્તિત્વ પર પોતાની પ્રકૃતિના તકાદાઓ અનુસાર ઈમાન રાખે છે. ઘણા લોકો અહ્વાહના એક હોવાનો સ્વીકાર કરતા નથી અને ન આભિરત (પરલોક)ને માને છે. તેમના વિચાર અનુસાર પ્રાકૃતિક સિદ્ધાંતો અનુસાર દરેક વસ્તુ પોતે જ આપોઆપ પેદા થઈ ગઈ છે. આ જ વિચાર ધરાવતા અમુક લોકો ઈમામ શાફી^ر પાસે આવ્યા અને કહ્યું કે અહ્વાહના અસ્તિત્વની શું દલીલ છે? ઈમામ શાફી^ر એ જવાબ આપ્યો કે શેતૂરનું પાંદડું એક જ (જેવું) હોય છે, પરંતુ જ્યારે તેને રેશમનો કીડો ખાય છે, તો રેશમ બને છે. આને જ જ્યારે મધમાખી ચૂસે છે, તો મધ તૈયાર થાય છે અને જ્યારે આને બકરીઓ અને ગાયો ખાય છે, તો કચરો (લીંડા, છાણ) બહાર કાઢે છે. એક જ ખોરાકથી જાત-જાતની વસ્તુઓ કોણ બનાવે છે! ઈમામ ^ر ની વાત તેમને પસંદ આવી અને બધા જ ઈમાન લઈ આવ્યા.

કહે છે કે ખુદા (અહ્વાહ, ઈશ્વર)નો ઈન્કાર કરનારા કેટલાક લોકો જાફર સાદિક ^ر પાસે આવ્યા. તેમણે આગાંતૂકોમાંથી કોઈને પૂછ્યું કે શું તમે ક્યારેય સમુદ્રમાં સફર કર્યો છે? તેણે કહ્યું કે હા, કર્યો છે. હજરત જાફર જી^ر એ કહ્યું કે આ સફરમાં કોઈ અનોખી વાત બની હોય તો બતાવો. એ વ્યક્તિ કહેવા લાગ્યો કે એક દિવસ ખૂબ તોફાની હવા ચાલી અને નૌકા તૂટી ગઈ. નાવિકો અને મુસાફરો ડૂબી ગયા. એક પાટિયાને પકડીને હું પણ મોજાઓની થપાટો ખાઈ રહ્યો હતો કે અચાનક પાટિયું હાથથી છૂટી ગયું. પછી હું સ્વયં આપોઆપ જ કિનારા પર આવી ગયો. હજરત જાફર જી^ر એ કહ્યું કે નૌકા, નાવિક, પાટિયું આ જ વસ્તુઓ પર તમને વિશ્વાસ હતો કે બચાવી લેશો. પરંતુ શું તે પછી તમે માની લીધું કે હવે મરી જઈશ, કે તમારા હદ્યમાં બચવાની કોઈ આશા બાકી હતી? તેણે કહ્યું કે આશા બાકી હતી. હજરત જાફર જી^ر એ પૂછ્યું કે કોનાથી આશા હતી? વ્યક્તિ અનુત્તર થઈને ચૂપ રહ્યો. તેમણે કહ્યું કે જેણે તને બનાવ્યો છે, તેં તેનાથી જ આશા બાંધી હતી, અને તેણે જ તને ડૂબવાથી બચાવી લીધો. એ વ્યક્તિ તેમની વાત સાંભળીને અહ્વાહના અસ્તિત્વને માની ગયો અને તેમના હાથ પર ઈમાન લઈ આવ્યો.

